

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **V. D.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Praha 5, Symfonická 1496/9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27.6.2012 a ze dne 30.8.2012 číslo, o starobní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 30.8.2012, č.j. X a ze dne 27.6.2012 č.j. X **se zrušují** pro nepřezkoumatelnost a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení k rukám právního zástupce JUDr. Lubomíra Müllera částku **3.146,- Kč**, ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 23.10.2012 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30.8.2012 a ze dne 27.6.2012 a vrácení věci žalované k novému projednání. Zároveň se domáhal přiznání nákladů řízení. V žalobě uvedl, že rozhodnutím žalované ze dne 27.6.2012 číslo X byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání starobního důchodu s tím, že nárok na přiznání důchodu v 55-ti letech nemá, neboť v I.AA pracovní kategorii odpracoval jen 11 let a 67 dnů, zatímco zákonný požadavek činí 15 let. Proti tomu podal žalobce námitku. Námitky byly zamítnuty a napadené rozhodnutí potvrzeno s tím, že a) v původním rozhodnutí sice byla chyba, neboť žalobce v pracovní kategorii I.AA odpracoval 14 let a 67 dnů, nicméně tato chyba nemá vliv na správnost napadeného rozhodnutí, b) zbývající sporná doba spadá do I. pracovní kategorie, nikoliv do kategorie I.AA, což bylo prokázáno sdělením Vězeňské služby ČR a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 1.10.2009 č.j. 43Cad 161/2008-13.

Pod bodem II. žalobce namítal, že opravení uvedené chyby samozřejmě samo o sobě k dosažení žalobcova nároku nestačí, nicméně výrazně snižuje sporné období (na pouhých 298 dnů). Vězeňská služba ve svých potvrzeních obvykle nerozlišuje I. pracovní kategorii a kategorii I.AA, neboť z hlediska nároku podle § 25 odst. 7 zák.č. 119/90 Sb. je takové rozlišování nepodstatné.

Pod bodem III. uvedl, že v dané věci je podstatné, že v období od 8.7.1976 do 2.10.1978 vykonával žalobce zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm v podzemí v hlubinných dolech. V tu dobu byl nezákonně vězněn a v tu dobu byla pro vězně pracující na Dole Jan Šverma v Žacleři určena práce jen v podzemí. Žalobce pracoval nejprve v úseku rubání jako obsluha hřeblového dopravníku uhlí přímo z dobývané sloje rubání. Pak byl přeřazen do úseku ražení chodeb. Tato práce znamenala podílet se přímo na vrtacích pracích a přípravě k odstřelu. Pak musel žalobce odtěžovat odstřelenou horninu a stavět železnou výztuž. Žalobce také rekonstruoval staré důlní chodby. Šlo o kompletní proražení stlačeného profilu a opatření novou železnou výztuží. Po čase byl žalobce přeřazen stabilně do úseku rubání. Na tomto úseku byl dva roky. Byla to náročná a značně nebezpečná práce, zvláště když se začal propadávat strop. Během doby, co zde žalobce pracoval, dva odsouzení přišli o život.

Žalobce dovozoval, že uvedená práce, která trvala výrazně déle než sporných 298 dnů, splňuje zákonné podmínky k tomu, aby byla uznána jako „práce ve vybraných zaměstnáních v hornictví v hlubinných dolech“ (a tudíž byl uznán žalobcův nárok na přiznání starobního důchodu při dosažení věku 55-ti let).

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 12.11.2012 navrhovala zamítnutí žaloby. Uvedla, že tvrzení žalobce, že v uvedené době vykonával zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm podzemí v hlubinných dolech, nebylo prokázáno. Dle potvrzení Vězeňské služby ČR ze dne 19.3.2008 pracoval v době od 8.7.1976 do 2.10.1978 v I. pracovní kategorii, nikoliv v I.AA kategorii. Žalobce v I.AA pracovní kategorii prokazatelně získal pouze 14 roků a 67 dnů, takže nárok na starobní důchod v 55-ti letech mu nevznikl. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

II.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že:

- žalobce uplatnil nárok na starobní důchod žádostí sepsanou dne 30.5.2012 OSSZ Karviná s datem přiznání 1.6.2012. V žádosti uvedl, že žádá, aby důchod byl přiznán od 1.6.2012.

- rozhodnutím ČSSZ ze dne 27.6.2012 ČSSZ zamítla žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zák.č. 155/95 Sb. s odůvodněním, že účastník řízení ke dni 1.6.2012, od něhož žádá o přiznání starobního důchodu, získal ve vybraných zaměstnáních v hornictví v hlubinných dolech pouze 11 roků a 67 dnů pojištění. Nezískal aspoň 15 let ve vybraných zaměstnáních v hornictví v hlubinných dolech. Věková hranice se snižuje na 55 let pojištěnci, který byl zaměstnán alespoň po dobu uvedenou v ust. § 29 odst. 1 ZDP. Jestliže byl zaměstnán nejméně 10 roků ve vybraných zaměstnáních v hornictví v uranových dolech nebo 15 roků ve vybraných zaměstnáních v hornictví nebo 20 roků v ostatních zaměstnáních I. prac. kategorie.

- proti rozhodnutí ze dne 27.6.2012 podal žalobce prostřednictvím OSSZ Karviná námitky, ve kterých uvedl, že nesouhlasí s dobou uvedenou na IOLDP od 8.7.1976 do 2.10.1978, která je uvedena jako doba zaměstnání v I. pracovní kategorii. V této době byl ve VTOS VUD Jan Šverma Žacléř, kde pracoval se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (uhelné doly). V této době byl soudně rehabilitován. Žádal, aby doba od 8.7.1976 do 2.10.1978 byla uvedena jako doba zaměstnání v I.AA pracovní kategorii. Dále žádal o přiznání všech příplatků.

- rozhodnutím ze dne 30.8.2012 číslo X žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ č. X ze dne 27.6.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že dne 29.6.2012 vydala tři vzájemně věcně související rozhodnutí stejného čísla jednacího a datace písemného vyhotovení o žádosti účastníka řízení uplatněné 30.5.2012. Rozhodnutím č.j. X ze dne 27.6.2012 zamítla žádost účastníka řízení o starobní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 28 zák.č. 155/95 Sb. Na základě tohoto předběžně vykonatelného rozhodnutí vydala v bezprostřední návaznosti další dvě rozhodnutí identického čísla jednacího a datace, jimiž v návaznosti na zamítnutí žádosti o starobní důchod nezbylo než zamítnout žádost účastníka řízení o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu a o poskytnutí příplatku k důchodu.

Dne 10.7.2012 byly České správě sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) doručeny námitky proti citovaným rozhodnutím. ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Vycházela z řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Účastník řízení požádal o přiznání starobního důchodu ode dne 1.6.2012, tj. ode dne kdy dosáhl věku 55-ti let. Dle zjištění ČSSZ byl účastník řízení zaměstnán v zaměstnání uvedeném v ust. § 14 odst. 2 písm. a/ zák.č. 100/88 Sb. Šlo o zaměstnání v hornictví, se stálým pracovištěm v podzemí, v hlubinných dolech a tedy tzv. I.AA prac. kategorii po dobu 14-ti let a 67 dnů. Žalovaná uvedla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo nesprávně uvedeno, že šlo o 11 roků a 67 dnů. Tato písemná vada odůvodnění nemá vliv na správnost napadeného rozhodnutí. A je opravena rozhodnutím o námitkách. V případě účastníka řízení není splněna podmínka potřebné doby pojištění v rozsahu 15 let v I.AA kategorii a nárok na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod v jeho případě nevznikl. Tvrzení účastníka řízení, že namítaná doba pojištění naplňuje kritéria jejího hodnocení jako doby pojištění získané v I.AA prac. kategorii, nebylo prokázáno. Opak, tj. že se jedná o dobu pojištění v I. prac. kategorii a nikoliv v I.AA prac. kategorii je prokázán sdělením Vězeňské služby ČR, doručeným ČSSZ dne 21.3.2008. Žalovaná uvedla, že tento názor vyslovil již i Krajský soud v Ostravě rozsudku č.j. 43Cad 161/2008-13 ze dne 1.10.2009. Žalovaná dále odkázala v otázce námitky proti rozhodnutí o poskytnutí zvláštního příspěvku k důchodu a o žádosti o poskytnutí příplatku k důchodu na odůvodnění těchto rozhodnutí. Konstatovala, že s ohledem na skutečnost, že není účastníku řízení přiznán starobní důchod, nelze k němu poskytnout ani zvláštní příspěvek k důchodu a ani příplatek k důchodu. Důchodový věk účastníka řízení nečiní 55 let a důchod mu tak nelze ode dne dovršení věku 55-ti let přiznat.

- OSSZ Trutnov zaslala žalované kopii evidenčního listu důchodového zabezpečení žalobce, ze kterého vyplývá, že žalobce po dobu výkonu trestu odnětí svobody byl zaměstnán v VUD Jan Šverma v Žacléři od 8.7.1976 do 2.10.1978. Ve II. pracovní kategorii odpracoval v roce 1976 - 134 dnů, v roce 1977 - 365 dnů a v roce 1978 - 274 dnů.

- OSSZ Trutnov přípisem ze dne 16.7.2008 sdělila žalované, že dle sdělení Vězeňské služby České republiky, Věznice Pardubice byl v archivních materiálech VUD Jan Šverma v Žacléři uveden způsob zaměstnání „pracující odsouzený“, nebylo zde uvedeno, na jakém úseku pracoval, tj. nelze potvrdit, že se jednalo o práci v podzemí v dolech v I. důchodové kategorii.

- Vězeňská služba České republiky, generální ředitelství, Praha sdělila žalované přípisem ze dne 19.3.2008, doručeným žalované 21.3.2008, že „pokud byl žalobce zaměstnán po dobu výkonu trestu odnětí svobody u VUD Jan Šverma v Žacléři, znamená to, že pracoval jako horník v uhelných dolech, a to v podzemí. Proto je nutné s ohledem na rehabilitaci jeho odsouzení posuzovat jeho odpracovanou dobu od 8.7.1976 do 2.10.1978 v I. důchodové kategorii“.

- žalobce dle potvrzení OKD, a.s., Důl ČSM bez uvedení data v době od 9.10.1978 do 31.12.1992 pracoval u a.s., Důl ČSM Stonava jako důlní zámečník. Ke dni 10.3.1995 naplnil 103% NPE.

- dle potvrzení Vězeňské služby České republiky, Věznice Pardubice, žalobce v době pobytu v NVÚ byl pracovně zařazen od 8. července 1976 do 2.10.1978 na závodě VUD Jan Šverma v Žacléři. Doba ve výkonu trestu byla nahlášena Státnímu úřadu důchodového zabezpečení a počítá se vždy ve III. důchodové kategorii. V době od 2.4.1976 do 8.7.1976 byl v NVÚ Praha 2 - Pankrác a po tuto dobu byl pracovně zařazen jen příležitostně.

III.

Podle § 28 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže

získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanového věku, případně splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 14 odst. 1 z.č. 100/1988 Sb. účinného do 31.12.1995 zaměstnání jsou pro účely důchodového zabezpečení zařazena do 31. prosince 1992 podle druhu vykonávaných prací do tří pracovních kategorií. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie jsou uvedena v resortních seznamech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1. červnem 1992; do III. pracovní kategorie patří zaměstnání, která nejsou zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie.

Podle odst. 2 téhož ustanovení do I. pracovní kategorie jsou zařazena zaměstnání (uvedená pod písm. a-l), v nichž se vykonávají soustavně a v průběhu kalendářního měsíce převážně práce rizikové, při kterých dochází k častým a trvalým poruchám zdraví pracujících působením škodlivých fyzikálních a chemických vlivů. Pod písm. f) jsou uvedena zaměstnání, v nichž se vykonávají zvláště těžké a zdraví škodlivé práce v hutích nebo těžkých chemických provozech.

Podle odst. 5 jako doba zaměstnání I. (II.) pracovní kategorie se za dobu před 1. lednem 1993 započítává doba výkonu práce podle popisu pracovní činnosti uvedeného v příslušném resortním seznamu a další doby za podmínek a v rozsahu stanovených v předpisech platných před 1. červnem 1992; organizace pro tyto účely vedou příslušnou evidenci. Pro zápočet náhradních dob a dob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 6 odst. 1 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 117/1988 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, jako dob zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie do 31. prosince 1992 se nevyžaduje návrat do zaměstnání I. nebo II. pracovní kategorie, pokud tyto doby ke dni 31. prosince 1992 trvají.

Podmínky nároku na starobní důchod pro osoby zaměstnané v I. prac. kategorii jsou upraveny v § 21 písm. a) z.č. 100/1988 Sb. tak, že občan má nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 15 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a) nebo nejméně 10 roků v takovém zaměstnání v uranových dolech,

Podle § 74 z.č. 155/1995 Sb. nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

Pro zařazení zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie je rozhodující, jak je zaměstnání zařazeno podle právního předpisu platného v době vzniku nároku na dávku důchodového zabezpečení, pokud ovšem není výhodnější jeho zařazení podle předpisu platného v době výkonu zaměstnání žadatele o důchod. Vznikl-li nárok na důchod dříve, než bylo určité zaměstnání zařazeno do výhodnější pracovní kategorie, nelze již k tomu při vyměření dávky přihlížet.

Podle článku VIII odst. 2 zákona č. 235/1992 Sb., který nabyt účinnosti dnem 1.6.1992, rezortní seznamy zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie nebo I. a II. pracovní kategorie funkcí pro účely důchodového zabezpečení pozbyly platnosti dnem 1.6.1992. Podle článku I citovaného zákona došlo ke změně zákona č. 100/1988 Sb. v ustanovení § 14 odst. 1 tak, že: "Zaměstnání jsou pro účely důchodového zabezpečení zařazena do 31.12.1992 podle druhu vykonávaných prací do I., II. a III. pracovní kategorie. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie jsou uvedena v rezortních seznámech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1.6.1992. Do III. pracovní kategorie patří zaměstnání, která nejsou zařazena do I. a II. pracovní kategorie." Pokud jde o zvýhodněné pracovní kategorie, došlo k redukci této preference zákonem č. 235/1992 Sb.

Zákonem č. 235/1992 Sb., byl změněn zák. č. 100/1988 Sb. Tímto právním předpisem byly s účinností od 1. 1. 1993 "zrušeny" pracovní kategorie (kategorie funkcí).

Podle ustanovení § 76 odst.1 písm. a) zák.č. 155/1995 Sb. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, a podle písm. b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

IV.

Činnost soudu po podání správní žaloby je ohraničena rámcem vymezeným žalobními body, které je žalobce povinen označit podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Soud se musí omezit na zkoumání napadeného rozhodnutí jen ve vymezeném směru žalobních bodů.

Žalobce namítal, že vězeňská služba ve svých potvrzeních obvykle nerozlišuje I. pracovní kategorii a kategorii I.AA. Měl za to, že v období od 8.7.1976 do 2.10.1978 práce žalobce splňovaly zákonné podmínky k tomu, aby byly uznány jako práce ve vybraných zaměstnáních v hornictví v hlubinných dolech (a tudíž aby byl uznán žalobcův nárok na přiznání starobního důchodu při dosažení věku 55 let). Jak vyplynulo z provedeného dokazování žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí ze dne 27.6.2012 č.j. X mimo jiné s odůvodněním, že napadené rozhodnutí je správné, neboť důchodový věk účastníka řízení nečiní 55 let, a důchod mu tak nelze ode dne dovršení věku 55 let přiznat.

Rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Pokud žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že pokud je v přezkoumávaném rozhodnutí uvedeno, že žalobce pracoval v I.AA kategorii po dobu 11 let a 67 dnů, pak se jedná o písemnou vadu odůvodnění, kdy správně má být uvedeno 14 let a 67 dnů, pak není zřejmé, zda při uvedení počtu odpracovaných dnů v I.AA pracovní kategorii v odůvodnění rozhodnutí ze dne 27.6.2012 se jednalo pouze o písařskou chybu, či zda snad žalovaná provedla nový přepoččet odpracovaných dnů v I. AA pracovní kategorii, a za jaké období.

Především je však rozhodnutí žalované nepřezkoumatelné z toho důvodu, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, pokud se jedná o dobu pojištění žalobce od 8.7.1976 do 2.10.1978, je v rozporu se spisem a vyžaduje rozsáhlé, zásadní doplnění. Žalovaná se nezabývala charakterem skutečně vykonávané práce žalobce v podzemí ve vztahu k příslušným předpisům sociálního zabezpečení, pouze mechanicky převzala zařazení této činnosti do pracovní kategorie, jak to učinila Vězeňská služba České republiky, generální ředitelství Praha, která sdělila žalované přípisem ze dne 19.3.2008, doručeným žalované 21.3.2008, že „pokud byl žalobce zaměstnán po dobu výkonu trestu

odnětí svobody u VUD Jan Šverma v Žaclěři, znamená to, že pracoval jako horník v uhelných dolech, a to v podzemí. Proto je nutné s ohledem na rehabilitaci jeho odsouzení posuzovat jeho odpracovanou dobu od 8.7.1976 do 2.10.1978 v I. důchodové kategorii“. Vězeňská služba České republiky se nevyjádřila k tomu, jaké konkrétní práce žalobce po dobu výkonu trestu jako horník v uhelných dolech vykonával. Pouze předpokládala, že se jednalo o práce zařazené do I. pracovní kategorie. Žalovaná pak toto sdělení převzala pro své rozhodnutí, aniž by provedla další dokazování, tak aby bylo možno zjistit, jaké konkrétní práce žalobce vykonával a mohla tak najisto postavit, zda tyto práce mají být zařazeny pod pracovní kategorii I. či zda se jedná o pracovní kategorii I.AA. Rozhodnutí žalované je ryze formální a dle názoru krajského soudu tím, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, zasahuje do práva žalobce na spravedlivý proces.

I když správní orgán rozhoduje na základě volné správní úvahy, musí být jeho rozhodnutí přezkoumatelné a musí být zřejmé, že z mezí a hledisek správního uvážení nevybočí. Správní orgán musí respektovat stanovené procesní postupy i právní principy správního rozhodování.

Soud proto napadená rozhodnutí zrušil pro vady řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a nedostatek důvodů rozhodnutí, věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.).

Žalovaná při vydání nového rozhodnutí musí ověřit, jaké konkrétní práce v době od 8.7.1976 do 2.10.1978 žalobce vykonával, ověřit zda namítaná doba pojištění spadá pod pracovní kategorie I.AA a po doplnění dokazování nově o žádosti žalobce rozhodne (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst.1 s.ř.s. tak, že žalobce má právo na náhradu nákladů řízení ve výši 3.146,- Kč, když žalobce měl ve věci úspěch. Přiznaná částka představuje odměnu advokáta.

Je-li účastník zastoupen advokátem, je součástí nákladů řízení odměna za zastupování. Její výše byla určena vyhláškou ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Podle § 13 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby, zejména na

soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné ap. Podle odst. 3 citované vyhlášky paušální částka jako náhrada výdajů činí 300,- Kč na jeden úkon právní služby. Ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění a opravných prostředků proti rozhodnutím orgánů veřejné správy a správních orgánů se dle § 9 odst. 2 za tarifní hodnotu považuje částka 5000,- Kč a dle § 7 téže vyhlášky činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty do 5000,- Kč, 1000,- Kč. Zástupci žalobce JUDr. Müllerovi náleží odměna za převzetí věci a přípravu zastoupení, sepis žaloby, tj. 2 úkony po 1000,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč, tj. 2.600,- Kč. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem DPH, náleží dále 546,- Kč. Celkem byla přiznána odměna ve výši 3.146,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 4. listopadu 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně